

[Ole Henriksen.]

tionsgevinster. Og så sidder man og diskuterer 840 mill. kr. for 2 år til dem, der producerer her i samfundet! Jeg synes, det er ret grotesk at bruge 10 timer til et udvalgsarbejde om det. Jeg må altså fastslå, at det er proportionsforvriddning.

Jeg synes også, jeg lige vil nævne et enkelt andet tal. Jeg havde bedt i udvalget om at få oplyst, hvad de sidste 4 overenskomstafslutninger havde givet i kroner og øre. Det er som bekendt 840 mill. kr. denne gang, de 2 pct. om året. Jeg ville gerne have haft de sidste overenskomstbeløb også regnet op i 1977-kroner, det kunne jeg ikke få, fordi man ikke var i stand til at fremskaffe det statistiske materiale midt om natten. Men jeg har selv fra mit forbund fået tallet. I marts 1973 kostede overenskomsten 950 mill. kr., og den koster altså her 4 år efter 840 kr. (*Munterhed*). Hvis man regner 1973-tallet om til 1977-kroner, ja, så betyder det, at hvis vi skulle have haft det samme i år, så skulle vi have 1.275 mill. kr. Dette viser også, hvilken forringelse der sker, og hvilken proportionsforvriddning der ligger både i tallene og i de uhyrlige argumenter, der tages i anvendelse, når der er tale om de formidable beløb, som arbejderne nu skal have, og som bekymrer hele samfundet.

Jeg vil også lige kort nævne, at vi havde da besøg af to deputationer i går i udvalget – det er især til hr. Auken, som jo har været meget efter os, der har talt imod dette indgreb over for overenskomsten – det var fra metalarbejderforbundet, og det var fra arbejdsmandsforbundet her i København, og det viste sig altså, at de havde en anden opfattelse. Nu tændes lampen, jeg har ikke så meget tid til det, men hr. Auken hørte også på, hvad der blev sagt af disse delegationer i går, nemlig at de havde bøjet sig i protest over for dette augustforlig og nu skulle påtvinge deres medlemmer et lovforslag eller et mæglingforslag, som var dem inderligt imod.

Vi vil stemme imod dette forslag. Jeg skal kort henvise til, hvad der står i vores udtalelse i betænkningen; vi mener, at augustforliget nu er vendt tilbage til folketinget, og vi må anse det for augustpartiernes egen opgave at fuldbyrde deres politiske indgreb over for arbejdsmarkedets parter.

Endelig til sidst skal jeg meddele, at vi vil afvise at stemme for det af fremskridtspartiet fremsatte dagsordensforslag.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg bemærkede smilet hos mange, da den forrige taler kom til at sige, at denne overenskomstafslutning kostede 840 kr. Der er ikke talt så meget om devalueringen her under de diskussioner, vi har haft, men det er da muligt, han har ret i, at devaluering og andre indgreb allerede har forringet mæglingforslaget så meget.

Vi kan ikke stemme for det af fremskridtspartiet fremsatte dagsordensforslag, og vi kan heller ikke gå ind for de to ændringsforslag, dels fra fremskridtspartiet, dels fra venstre.

I anledning af venstres ændringsforslag vedrørende dyrtidsreguleringen vil jeg gerne understrege, at når parterne hidtil ikke har kunnet blive enige, så skyldes det ikke alene, at man ikke har kunnet forhandle, men også, at der er store problemer med at ændre dyrtidsreguleringen for dem, der fortsat lægger et procenttal til deres minimallønninger og til deres priskuranter. Vi har selv herinde forhindret en løsning ved overenskomstloven i 1975 og nu igen ved et indgreb, for en løsning er betinget af, at man ændrer prislister og også ændrer betalingsstatserne.

Hr. Christophersen fra venstre understregede, at venstre ikke kunne være med, fordi man her ikke havde gennemført de omkostningsdæmpende forholdsregler, som venstre ønskede gennemført, og hr. Christophersen nævnte, at man nu måtte finde på andre former for foranstaltninger. Jeg vil da godt sige, at der var mange ting, man kunne gøre. Man kunne sætte bom for spekulationen i jord og fast ejendom, således at man ikke pressede renten i vejret og dermed øgede omkostningerne, altså fordyrede produktionen. Man kunne også begrænse udbytterne, og man kunne sikre arbejderne større indflydelse på egen arbejdssituation. Så var man med til at nedbringe omkostningerne, så var man med til at sikre en billigere og en bedre produktion. Men det er jo det modsatte, venstre har villet gang på gang.

Der er allerede talt om, at udvalgsarbejdet har været mange timer. Der har også været mange spørgsmål. Understreger det ikke endnu en gang, at det ikke alene er moralsk forkert at gribe ind i overenskomsterne, men det er også en uanstændig behandlingsform. Folketinget er ikke egnet til at lovgive på dette område. Jeg skal blot nævne, at forhandlingsreglerne sådan set fastsætter, at man begynder allerede den 15. november med at udveksle